

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 28

Мавзӯи нақд:

Куллиёт

Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

Нависандаи нақд:

Фарҳоди Гулистон

Куллиёт; Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақд: Фарҳоди Гулистон

Тарихи нақд: 11/05/2016

Иллати ин ки умдаи интиқодоте ки дар сайти шумо нисбат ба китоб вучуд дорад аз тарафи ашхосе аст ки алаzzoҳир аз қишри авом ҳастанд ва олими дин ба маънои таҳсилоти ҳавзавӣ ва муртабит бо эътиқодот нестанд чист? Оё суъолоти онҳо мумаййизӣ мешавад ё аз тарафи онҳо мурочиъае ба сайт намешавад ё далили дигаре дорад?

Муташаққирам

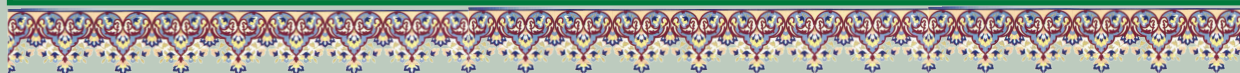
Посух ба нақди шумораи: 2

Тарихи посух ба нақд: 12/05/2016

Лутфан ба нукоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

1. То кунун ҳеҷ нақде ба пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори аллома Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ирсол нашуда, магар онки бидуни <<Мумаййизӣ>> ва бидуни дар назар гирифтани он ё хос будани нависандаи он посух дода шуда ва ин равияе аст ки дар оянда низ идома хоҳад дошт ин шоъ Аллоҳ.

2. Мо китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> ро аз хавос пинҳон накардаем, балки онро пеш аз интишори умумӣ, барои бештари уламо, асотид ва соҳибназарон фиристодаем ва бо ин васф, онон пеш аз дигарон дар бораи он огоҳӣ ёфтаанд ва таъъан фурсати бештаре барои нақди он доштаанд. Ба илова, мо аз оғози интишори ин китоби шариф то кунун, ҳамвора бо баҳрагирӣ аз ҳамаи имконоти худ, аз умуми мардум аъам аз хавос ва авом даъват кардаем ки агар нақде бар он доранд барои мо ирсол кунанд то ба сурати илмӣ ба баррасӣ гирифта шавад ва бо ин васф, агар касе нақдERO барои мо ирсол накарда, қoъидатан ба маънои он аст ки нақде надошта ва агар дошта ва ирсол накардааст, гуноҳи мо нест; Чароки мо чуз даъвати умуми мардум ба нақд аз як сӯ ва посухгӯии ба нақдҳои ирсол шуда аз сӯи дигар, таъвоноии ва вазифае надорем. Бо ин васф, агар шумо касонERO мешиносед ки нақде бар осор ва андешаҳои

Куллийт; Ахдоф ва паёмадҳои китоб

аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло доранд, вале ирсол намекунанд, беҳтар аст ки иллатро аз ҳудашон ҷӯё шавед, на аз мо!

Боре агар иллатро аз мо ҷӯё мешавед, мо ба иттилоъи шумо мерасонем ки бархӣ хавоси мутакаббир ва ҳасуд, ҳамеша иддаё мекунанд ки накдҳои бисёре бар осору андешаҳои аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло доранд то бо ин шева худро дар назари дигарон доно ҷилва диҳанд ва онҳоро дар бораи ин бузургвор ба шакл бияндозанд, дар ҳоле ки ҳеҷ гоҳ ба сурати мушаххас нақдиро изҳор намекунанд; Чароки агар ба сурати мушаххас нақдиро изҳор кунанд, билофосила тавассути дафтари ҳифз ва нашри осори ин бузургвор бо далоили мутқани ақлӣ ва шаръӣ баррасӣ ва нодонии онон барои дигарон ошкор мешавад; Ҳамчунонки ба унвони намуна, барои шумо ошкор шудааст, то ҳадде ки пиндоштаед умдаи онон, <<Қишри авом ҳастанд ва олими дин ба маънои таҳсилоти ҳавзавӣ ва муртабит бо эътиқодот нестанд>>, дар ҳоле ки умдаи онон муддаии илми дин ва таҳсилоти ҳавзавӣ ва муртабит бо эътиқодот ҳастанд, вале бизоъати онон беш аз ин нест; **﴿ذَلِكَ مَتْلُغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾** (Начм/ 30). Ба илова бархӣ дигар аз ин истилоҳи хавос, накдҳои саҳиф ва авомфиребонаи худро дар муҳитҳои баста ва хусусан барои бархӣ авоми беҳабар ва эҳсосотӣ изҳор медоранд ва аз ирсоли онҳо ба ин пойгоҳи Исломӣ метарсанд ва мепарҳезанд; Чароки медонанд агар онҳоро ба ин пойгоҳи Исломӣ ирсол кунанд, билофосила бо далоили мутқани ақлӣ ва шаръӣ баррасӣ ва нодурустӣ ва саҳофати онҳо ошкор мешавад! Аз ин рӯ, тарҷеҳ медиҳанд ки ба лофзанӣ ва раҷазхонӣ дар берун аз майдон басанда кунанд ва аз ҳар гуна нақди мушаххаси осор ва андешаҳои аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло бипарҳезанд, ё ба ғайбат кардан пушти сари он ҳазрат ва начвои шайтонӣ ва иғвогарона бо занон, кӯдакон ва ҷавонони содалавҳ ва эҳсосотӣ басанда кунанд ва аз ҳар гуна рӯёруйи бо дафтари ҳифз ва нашри осори ин олими бузург бипарҳезанд! Ин аст мизони шарорат ва шайтанати ин гурӯҳ ки шумо ононро хавос мепиндоред, дар ҳоле ки назди Ҳудованд аз авом гумрохтар ва ҷохилтаранд!

3. Бо ин ҳол, бояд таваҷҷуҳ дошт ки нависандагони накдҳо, мушаххасоти

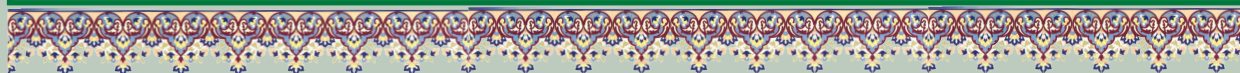

Куллиёт; Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

комили худро ба мо эълон намекунанд то мо дақиқан бидонем ки чи теъдоде аз онон дорои таҳсилоти ҳавзавӣ ва донишгоҳӣ ва чи теъдоде аз онон фоқиди ин таҳсилот ҳастанд, вале аз такаббури маҳсус ва баёни хосси умдаи онон бардошт мешавад ки дасти кам ҳудашон дидгоҳи шумо дар бораи ононро намепазиранд, ба ин маъно ки ҳудашонро аз <<Қишри авом>> намепиндоранд ва ин метавонад ба пуштивонаи таҳсилоти ҳавзавӣ ва донишгоҳии онон бошад ки ба он муттақӣ ва мағруранд ва бо ин васф, зоҳир он аст ки умдаи онон дорои чунин таҳсилоте ҳастанд, вале –чунонки гузашт– дар масофи салобати осор ва андешаҳои аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ва истеҳкоми адила ва бароҳини ақлӣ ва шаръии шогирдонаш, дар сатҳи авом ҷилва мекунанд. Алғараз илми иҷмолӣ вучуд дорад ки бисёрӣ аз нависандагони нақдҳои мавҷуд дар ин пойгоҳи Исломи, рӯҳониюни динӣ, асотидаи донишгоҳ ва донишҷӯёни таҳсилоти олии ҳастанд, вале ононро дар пайкор бо китоби Ҳудованд ва суннати мутаботири Паёмбар ва аҳкоми рӯшани ақл, теғи бурандатар аз ин нест.

4. Инсоф он аст ки барҳӣ олимони ва асотидаи барҷаста низ нақдҳои олимона ва хайрхоҳонае ирсол кардаанд ки дар ин пойгоҳи Исломи ба баррасӣ гирифта шуда ва шойистаи тақдир ва ташаккур аст ва бисёрӣ аз онон низ ба иқтисоди сатҳи дониши худ, ба ҳаққонияти осор ва андешаҳои аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло воқифанд ва ҷойе барои интиқод намебинанд то ба он иқдом кунанд ва бо ин васф, таваққуъи интиқод аз касоне ки интиқоде надоранд, ғайри мантиқӣ аст, дар ҳоле ки бештари авом ба иқтисоди фикдони дониши кофӣ, дар бораи бахшҳои аз осор ва андешаҳои ин бузаргвор дучори қачфаҳмӣ ва сӯи бардошт мешаванд ва аз ин рӯ, табиӣ аст ки ба интиқод аз онҳо мепардозанд ва албатта бо тавфики Ҳудованди меҳрубон, пас аз дарёфти посухҳои илмӣ ва мустадил, қонеъ мешаванд ва ба сӯи ҳақ боз мегарданд, магар шуморӣ андак аз онон ки саҳт муқаллид ва мутаъассибанд ва банои бар лаҷҷат ва инод доранд ва Ҳудованд ба ағрози онон огоҳтар аст.

Ба ҳар ҳол, мо бори дигар аз умуми мардум хусусан хавос даъват мекунем ки агар дар бораи осор ва андешаҳои ҳазрати аллома Мансури

Куллиёт; Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло нақде доранд, лоф назананд ва ғайбат накунад, балки содиқона, далерона ва мутавозеъона барои мо ирсол намоянд то ба баррасии илмӣ гирифта ва мизони дурустӣ ё нодурустии он барои ҳамагон ошкор шавад ин шоъ Аллоҳ. Бегумон ҳар чи бештар ба ин кор бипардозанд, бештар ошкор хоҳад шуд ки ҳуҷҷат барои Худованд ва халифаи Ӯ дар замин ва барои касе аст ки ба сӯй он ду даъват мекунад ва барои дигарон ҳуҷҷате нест ва оқибат барои парҳезкорон аст.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лутфан назари
бар

Саҳифаи фејсбуки
сайти

Саҳифаи гузаштис
сайти

Саҳифаи каввали
телеграмми сайти